

Svetloba in senca

Prvi dan stvarjenja se je iz pravzroka vsega obstoja pojavila prasketloba, duhovna svetloba Boga, za katero velja: Bog je svetloba in v njem ni teme.

To je enost, v katero se bo neko? vrnilo vse stvarstvo.

Zaradi vse ve?jega zgoš?evanja se je svetloba razlomila in ustvarila številne barve.

Z nadaljnjim zgoš?evanjem in povezovanjem je svetloba izgubila svoj sij.

Potemnela je in postala slepa snov, nesijo?a materija, ki jo imenujemo tudi tema.

Ta snov s svojimi razli?nimi stopnjami gostote nato spet ustvarja novo vrsto teme, senco, saj svetlobi zapira pot.

Ljudje smo bitja z dvojnimi izvori.

Kot Božji otroci smo bitja svetlobe, kot zemeljske stvaritve pa tudi bitja teme, ki v sebi nosijo senco.

Snov nam podarja obliko, svetloba je naše jedro.

Cilj je združitev obeh svetov ali kakor piše Dao De Jing: *to je skrivnost: tukaj in tam je isto vesolje.*

Na poti vrnitve v enost, k svetlobi, je treba prese?i snovnost.

To se zgodi v enaki meri, kolikor spoznavamo lastno senco, jo sprejmemo in premagamo.

?e re?emo, da je nekaj lepo, stvari izklju?ujemo.

?e re?emo, ?utimo ali mislimo, da nekaj ni dobro, stvari omejujemo.

Kar je izklju?eno, ustvari senco.

Nekaj ne izgine samo zato, ker smo stvar izklju?ili, saj ni? ne more izginiti.

Vse izklju?eno se samo druga?e izrazi.

Je potla?eno, izpodrinjeno, nesvobodno, kot senca je izlo?eno iz svetlobe.

Nasprotij tedaj ne sprejemamo kot dveh polov resni?nosti.

Vse, ?esar ne želimo doživeti, je izlo?eno iz svetlobe.

Ustvari se senca, ki nastane iz naših miselnih podob.

Te smo ustvarili sami, tako si je predstavljal naš jaz.

Vse, ?esar se ?lovek nikakor no?e zavedati, vedno povzro?i strah in zavra?anje, kadar se ?lovek soo?i s tem.

Strah nastane zaradi zavra?anja lastne resni?nosti.

Senca pa nikoli ne obstaja sama po sebi.

Povezana je s svetlobo resni?nosti in vanjo se mora spet vrniti, da bi izginila.

Zato iskalci svetlobe vedno srežajo lastno senco in jo v dolgem procesu izkušenj predajo svetlobi.

Iskalec sprejme zavrženo, vključi izločeno, osvobodi nesvobodno.

To stori tako, da oba pola vključi vase in ju živi, ne samo v duhu, ampak tudi v duši in telesu.

Tedaj svetloba, resničnost, napolni obliko, telo.

Oblika se poveže z ljubeznijo, ki je življenje.

Ta ljubezen v vseh drugih oblikah vidi enako možnost za razodevanje ljubezni.

Zato Laozi reče, da *poklicani izpolni življenje*, saj ima v sebi vse stvari.

Source:

<https://si.rosycross.org/sl/artikel/svetloba-senca>